

PRESENTACIÓ PER QUÈ MANS UNIDES?

Enric Segarra Bosch 10-2025

Com tots sabem, i encara que ens queixem sovint, als països desenvolupats “vivim molt bé” en comparació amb el que passa a l'anomenat “Tercer Món” o “Països del Sud”: mengem tant o més del que necessitem, disposem de la vestimenta necessària i la renovem més sovint del que la “sostenibilitat” requeriria, gaudim d'una llar confortable en la qual resguardar-nos, poden tenir cura de la nostra salut, rebem una educació completa, podem exercir els nostres drets com a ciutadans i tenim accés a un gran ventall de satisfaccions complementàries com el repòs, la cultura, etc. (Això no obstant, també en aquest “Primer Món” ple de privilegis i excés de consum, hi ha persones que s'ho passen molt malament i que estem convertint en “invisibles”).

Però no tothom viu tan bé com nosaltres. Les condicions de vida que gaudim i ens semblen tan “normals” i “imprescindibles”, en realitat no les gaudeixen plenament ni un 20% de les persones que poblen la terra.

Perquè ens en fem una mica d'idea, donaré unes quantes dades de les desigualtats que hi ha al món, és a dir, del que pateixen milions i milions de persones pel sol fet d'haver nascut “allí” i no “aquí”.

- 828 milions de persones passaven fam cada dia el 2021, segons Unicef, i 924 milions més en passaven de tant en tant degut a “hambrunes” produïdes per males collites, guerres, catàstrofes naturals, etc., i les xifres no milloren gaire.
- 123 milions de persones vivien desplaçades forçosament el 2024, segons ACNUR. Aquesta és una xifra sense precedents i cada any augmenta.
- 251 milions de nens i joves continuaven sense escolaritzar el 2024, segons la UNESCO. Xifra que va disminuint molt a poc a poc.
- Més de la meitat de la població mundial no disposa dels serveis sanitaris essencials, segons l'ONU.
- I, també, cents de milions de persones pateixen persecucions, discriminacions, marginacions, inseguretats o injustícies sistemàticament, a conseqüència de la inestabilitat política, la corrupció, la manca de drets, la desigualtat social, etc.

Quines són les conseqüències de tot això?

- 13.500 nens menors de cinc anys moren cada dia (4,9 milions l'any 2022, segons l'ONU) per causes que es podrien evitar, com la pneumònia, la diarrea o el xarampió, amb mesures com vacunes, medicaments, accés a l'aigua potable o tractaments contra la desnutrició aguda.
- 800 dones morien cada dia per complicacions evitables en l'embaràs l'any 2021, segons l'OMS (292.000 a l'any).
- I un llarg etc. que realment fa esgarriar.

Després d'aquestes dades, no creieu que cadascú de nosaltres hauríem de fer alguna cosa més per millorar-les?

- Jo crec que sí, perquè hi ha moltes altres persones que s'ho passen molt malament, i amb ajuts econòmics, acompanyament, voluntariat, denúncies, etc. se'ls hi pot resoldre o alleugerir aquest patiment, possibilitant-los que visquin més dignament, tinguin més oportunitats, es desenvolupin millor elles i, de retruc, el seu entorn, etc.
- Per tant, cadascú ha de col·laborar segons les seves possibilitats (temps, diners, influències, coneixements, habilitats, etc.) per a contribuir a corregir les desigualtats socials, impulsar el desenvolupament humà a tot arreu, combatre la xenofòbia i el racisme, lluitar contra la violència en totes les seves variables, defensar els drets humans, defensar el medi ambient, expandir la solidaritat, etc., i les ONG poden ser un bon vehicle!

En el meu cas particular, va ser en jubilar-me que vaig decidir dedicar bona part del temps lliure que a partir d'aleshores disposaria, a fer divulgació de valors com la generositat, la solidaritat, etc. El meu objectiu era, i continua sent, contribuir que altres persones se sensibilitzin i, si poden, s'impliquin en la millora de les condicions de vida dels més desfavorits. I, a conseqüència d'aquella decisió, el maig del 2014 vaig començar a publicar l'obra “La solidaritat... un bon remei!”, la qual continua i de la que n'és la màxima expressió el blog d'Internet lasolidaritatunbonremei.com.

Paral·lelament, vaig decidir col·laborar econòmicament amb alguna ONG, i després d'un exhaustiu estudi vaig acabar escollint Mans Unides.

Algunes de les raons per les quals vaig escollir Mans Unides són:

- Perquè Mans Unides portava aleshores 54 anys d'activitat i, per tant, d'experiència (ara en porta 65).
- Perquè Mans Unides treballa a molts dels països més desfavorits del món.
- Perquè els seus projectes atenen diverses necessitats de desenvolupament: agrari, educatiu, sanitari, social, de promoció de la dona, etc., tots ells de contrastada utilitat pels beneficiaris (o “titulars de drets” com els agrada anomenar-los ara).

- Perquè té poques despeses generals, per la qual cosa gairebé tots els diners que recullen es dediquen exclusivament a finançar els projectes.
- Perquè, tot i ser una entitat de l'Església Catòlica, els seus projectes sembla que no exclouen ningú per raons de religió o ideologia.
- Perquè els beneficiaris participen en la definició del projecte, i s'involucren tant en l'execució del mateix com en assegurar la seva continuïtat.
- Perquè els projectes són degudament gestionats per les contraparts, o socis locals, que es troben en els llocs on es desenvolupen i controlats amb visites periòdiques del personal dels Serveis Centrals de Madrid.
- Perquè allà on pot, Mans Unides fa anar com a contraparts religiosos o religioses i entitats locals vinculades a l'Església Catòlica, la qual cosa hi afegeix més garanties i credibilitat.

(He de confessar que no soc gaire religiós, però reconec que quan hi ha conflictes bèl·lics o desastres climatològics als llocs més desamparats dels països del Sud, els darrers a abandonar la pobra gent que allí hi viu són els missioners i missioneres catòlics. Fins i tot, alguns no els volen abandonar de cap de les maneres i ho paguen amb la seva vida).

- Perquè, per mitjà dels blogs, revistes, cartells, sopars solidaris i altres actes que organitzen periòdicament els seus voluntaris, cada delegació de Mans Unides dona a conèixer a la seva demarcació les campanyes nacionals que s'emprenen així com els projectes que la mateixa delegació sosté econòmicament cada any. També informa puntualment dels resultats dels projectes de l'any anterior. Aquesta valuosa informació no sols dona molta credibilitat al destí de les nostres col·laboracions sinó que també ens fa sentir més participants dels projectes.

- I, per acabar aquesta relació, perquè Mans Unides compta amb una modalitat de donació anomenada "Operació Enllaç", que a mi m'agrada molt, i que a la seva web defineix de la següent manera: "Operació Enllaç és una activitat orientada a vincular a particulars o grups de persones (col·legis, universitats, parròquies, empreses, col·lectius professionals) de la societat espanyola amb un dels projectes que Mans Unides dona suport al Sud... Les persones o col·lectius interessats rebran informació del projecte amb el qual es vinculen fins a la seva finalització..."

Amb Mans Unides hem dut a terme dotze projectes durant els darrers onze anys, els quals ells han gestionat i la meua família hem finançat.

D'aquestes experiències no puc parlar-ne més que bé:

- Tots els projectes s'han realitzat amb la plena satisfacció dels beneficiaris, els socis locals, Mans Unides i jo mateix.
- Tots estan funcionant a ple rendiment i amb garanties de continuïtat.
- No hi ha hagut desviacions pressupostàries importants ni d'objectius, tampoc cap imprevist o incident.
- Amb algun dels socis locals dels projectes he establert una bona i continuada relació.

En el meu cas, he pogut escollir els projectes a finançar entre els diversos que Mans Unides m'ha proposat; he pogut aportar suggeriments sobre aquests; he pogut adaptar a les meves possibilitats els pagaments parcials a efectuar; he pogut seguir l'evolució dels projectes no solament mitjançant la informació que els Serveis Centrals m'han anat subministrant (informes, fotos, comentaris verbals, etc.) sinó també, en alguns casos, directament des del soci local; podria haver assistit a la inauguració d'alguns dels projectes; etc.

(Si algú té un especial i justificat interès a conèixer més detalls, que m'ho digui i li explicaré en privat.)

Per tot això, continuo col·laborant amb Mans Unides en nous projectes, amb tanta o més il·lusió que el primer dia, i tant de bo ho pugui continuar fent durant molts anys més (ja en tinc 76!).

I no sols això, sinó que, trencant l'anonimat que he mantingut durant tots aquests anys (la qual cosa em representarà un gran esforç), ara soc aquí explicant-ho perquè crec que és bo que ho divulgui, tant pels beneficiaris dels projectes de Mans Unides com per aquelles persones que em vulguin escoltar.

Per tant, recomano sincerament a tothom col·laborar amb Mans Unides segons les nostres possibilitats, us asseguro que en quedarem molt satisfets! (Òbviament, col·laborar amb altres ONGs també està molt bé!).

Però, sobretot, el que no ens podem arribar a imaginar és el bé que farem a moltes persones necessitades dels països del Sud on, sense tenir-ne cap culpa, tan sols per una simple qüestió d'haver nascut en un lloc i no en un altre, s'ho passen i continuaran passant molt malament si no acabem amb la "indiferència" que ens envolta i els ajudem eficientment.

Creieu-me, **val la pena!**

Moltes gràcies.